

AB direktifler.. Neden?

Elk. Müh. Rıza Ötenbülül
EMO İzmir Şubesi 26. Dönem AB İzleme Komisyonu

Tanzimat Fermanı'nın Gülhane Parkı'nda okunuşu ile Anadolu topraklarında yaşamaya çalışan insanların neyi, neden, nasıl, ne zaman, kiminle yapacaklarına ilişkin düşünme ve karar verme süreçlerinde örnek alma, kopya etme, olduğu gibi kabullenme BATIYA BAKmaları gerektir.

1915 yılında BATIDAN GELEN askeri güçle ve bu gücün Anadolu insanını yok etme amacına karşın yine de BATIYA BAKmaktan başka bir yön olmadığı öğretilmiş, ezberletilmiş, gösterilmiştir.

9 Eylül 1922'de batıdan gelenlere, Anadolu insanını yok etme çabalarının mantıksız, yersiz, yetersiz ve emperyalist paylaşımın ta kendisi olduğu anlatılmış bu anlatı LOZAN ile de yazılı duruma getirilmiştir.

1922 yılından 37 yıl sonra, 1959 yılında Avrupa Ekonomik Topluluğu adını alan emperyalist güce, ortaklık teklifi yapılmış aradan geçen 48 yıla karşın karşılıklı azimden hiçbir kayıp olmamıştır.

Ancak yüzyıllar süren dünya egemenliği sürecinde sona gelindiğinde Anadolu'da bir ampul, bu ampulu yakıp söndürerek bir anahtar, biraz kablo ve de bir sigorta üretilememiştir.

Dünyaya katılmak, dünyalı olmak, bunu her alanda hissetmek, yaşamak herkesin en doğal hakkıdır. Ancak dünyaya katılmanın tek bir koşulu vardır. Bilimsel olmak ve teknoloji yaratmak. İşte bugünlerde AB direktiflerini okuyan bunlara uygun üretim ve hizmet üretmeyi düşünenler sürekli olarak bir kaos içinde yakınmakta özellikle KOBİ ler bu işlemin çok pahalı ve içinden çıkılmaz olduğunu öne sürmektedirler.

1959 yılında yapılan ortaklık başvurusuyla birlikte üniversiteler bilimi endüstri de teknolojiyi üretmiş olsaydı ve bu inanmışlık bugünlere gelseydi bir panonun test işlemi için ülke dışına gidilmezdi.

İki yıldan bu yana AB İzleme Komisyonu olarak oldukça geniş olan bir görev alanımızla ilgili bir çok kez toplandık, konuştuk, tartıştık. Bu toplantılarda fikir ayrılıkları ve aynı çizgilerde oluştu. İnanıyoruz ki toplum mühendisliği gerektiren bu konular tüm mühendislik dallarından çok ayrılmakta ve zorlaşmaktadır. Bu iki yıl içinde biliyoruz ki ülkemizde ve de dünyada çok şeyler değişti. Yasası değişim olan diyalektik kurallar burada da geçerli oldu.

Yapılan toplantılarda AB konusunda öncelik umuttu. AB sonuçta ülkemizde kendi dinamiği içinde oluşamayan "kurallar dizini"ni yaratıyordu.

Bu doğru bilgi, iyi teknoloji, hakkımız olmayan bir rekabet ve halkın kalite anlayışını yükselmesi demekti ki mühendise düşünen insanların karşı duruşu olanaksızdır.

Yaşlı bir AB nüfusu tüm bilimsel ve teknolojik alanlarda genç beyinlere gereksinim duyuyordu ve bu da ülkemizde yadsınamaz şekilde vardır.

Ancak Aralık 2007'den bu yana olan bitene bakınca "yapılması gereken işler" listesine bakmaya gerek var mı diye düşünülebilir." Ahlak ilkelerini ihlal etmek tıpkı termodinamiğin ikinci yasadını ihlal etmiş gibi Bir şey anlaşılmalı. Mühendis olmanın insanlığa, yaşanan coğrafyaya toplumun kültürüne karşı büyük sorumluluğu var. Üstelik Türkiye'nin bu konuda ilginç bir yeri var. Çünkü böyle bir sorun Avrupalı insan için

veya Amerikalı bir mühendis için çok farklı algılanabilir. Onlar düzenin mühendisi olmaya yaşadıkları ahlaki, kültürel ve toplumsal, sosyo-ekonomik yapılar gereği daha uygun. Ama bizim gibi, çatışmaların çelişkilerin olduğu, teknolojiyi zaten transfer yoluyla dışarıdan alan kültürlerde mühendisin tavrı ve konumu farklı olabilir."(1)

En azından "mühendislik etiğinin" gereği olup bitene daha gerçekçi gözle bakmak gerekir. Keşke AB önünde son aşamaya gelmiş olsak ve üzerimize düşen ne yapmalıyı tartışsak. Çünkü AB içinde olmak çağdaş bir yaşam çizgisine varmakta topluma hız kazandıracaktır.

"Türkiye'ye hakim güçlerin ülkeyi müesseseleriyle ve yaşam tarzıyla "ılımlı bir İslam devletine" ve "Arap ve Avrupa medeniyetleri arasında sıkışıp kalmış kimliğini kaybetmiş bir topluma" dönüştürmekteki başarıları karşısında AB ülkelerinin Türkiye'yi aralarına kabul etme olasılığı tamamıyla yok olmuştur."(2)

Bugün biz mühendislere düşen görev kendi ülkemizde bilimi ve teknolojik üretimi öğrendiğimiz ve öğreneceğimiz AB ölçütlerine göre yükseltmektir.

Tüm mühendislik dalları için araştırma geliştirme ve henüz Türkçesi'ni bulamadığımız inovasyon konusundaki çalışmalarını, önemümüzdeki engellere karşın iyi örgütlemektir.

Bizce mühendislik halkın yaşam koşullarını her alanda kolaylaştırmak ve daha yüksek standartlara ulaşmasının önünü açmaktır.

Buna tüm varlığımızla inanıyoruz.

(1) İnam Ahmet, Cumhuriyet BT Ocak 2008

(2) Uras Güngör, Milliyet, Aralık 2007